

Hội Ái Hữu Nguyễn Đình Chiểu & Lê Ngọc Hân Mỹ Tho

9107 Palm Ct, Cypress, CA 90630-USA

Điện thoại: 714-458-0620

Website: ndclnh.tripod.com

Email: hadocbp7@yahoo.com

**Chuyến đi tìm lại...
một chút gì... Lê Ngọc Hân.**

Huyền Phương Liên.

Tôi rời khỏi Lê Ngọc Hân năm 1971. 37 năm xa cách chưa được một lần nào nhìn lại mái trường thân yêu với biết bao kỷ niệm êm đẹp của những ngày đầu chính thức bước vào cuộc đời giảng dạy.

Xa quê hương 22 năm, tuổi đời càng chông chênh, tôi càng cảm thấy nhớ và thường hồi tưởng lại quá khứ. Dĩ vãng đầy mộng mơ của tôi luôn luôn gắn liền với những tà áo trắng của các em nữ sinh. Nó có một sức thu hút quyến rũ rất mạnh mẽ trong tôi đến độ khi xem một cuốn video, thoáng thấy những tà áo trắng là tôi phải cho máy quay ngược lại để ngắm lần nữa cho thỏa thích, tôi muốn những hình ảnh đó kéo dài thật lâu.

Năm 1992, ba tôi có dịp trở về thăm quê hương, ông liền ghé Mỹ Tho chụp cho được một tấm ảnh ông đứng trước cổng trường LNH để mang về tặng cho tôi vì ông biết tôi rất nhớ mái trường xưa yêu dấu này.

Rồi bỗng dưng do một sự tình cờ, tôi bắt được liên lạc với Hội Ái Hữu NĐC – LNH Mỹ Tho. Vốn muốn biết Cali, tôi quyết định đi thăm xứ “Cali nắng ấm tình nồng” này với hy vọng gặp lại “những người muôn năm cũ.” Ước mơ của tôi đã trở thành sự thật khi tôi đối diện với hai tà áo trắng năm xưa Xuân Hương và Phương Quế chiều ngày 15 tháng 3 vừa qua trước cổng khu Phước Lộc Thọ. Buổi họp mặt tân niên với Quý Thầy Phạm Văn An, Huyền Chiêu Đăng, Tô Văn Lai và Huỳnh Ngọc Hường chắc chắn sẽ mãi mãi in sâu trong ký ức tôi. Thầy Lai đã nhắc cho tôi nhớ lại những buổi sáng sớm thứ tư ngồi trên xe lô Minh Chánh từ SaiGon xuống Mỹ Tho dạy học mà trong lòng thấp thỏm lo âu, cầu mong cho đường đi suôn sẻ không bị “đập mô”. Đó là tình trạng chung của một số Thầy Cô nhà ở SaiGon xuống Mỹ Tho dạy học.

Sáng ngày 17, khi Xuân Hương từ giã tôi để đi làm và khi chia tay với Bích Phượng ở chợ ABC để ra về, tôi thấy lòng mình se thắt như đánh mất

GS Huyền Chiêu Đăng, Huyền Phương Liên, Huỳnh Ngọc Hường và Tô Văn Lai.

một vật gì quý giá mà tôi sẽ khó tìm lại được. Đó là những tà áo trắng của Lê Ngọc Hân ngày xưa.

Thơ Mời

Hội AH CHS Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân Mỹ Tho, Hội AH/ Định Tường & Mỹ Tho trân trọng kính mời Quý Đồng Hương Định Tường & Mỹ Tho, Quý Vị Giáo Sư và Cựu Học Sinh hai Trường Nguyễn Đình Chiểu & Lê Ngọc Hân đến tham dự buổi họp mặt hàng năm tại

Địa điểm: Nhà Hàng Paracel Sea Food
15583 Brookhurst St,
Westminster, CA 92683

Thời gian: Từ 11:00 sáng đến 3:00 giờ
ngày 28 tháng 9 năm 2008

Chương trình họp mặt rất phong phú với nhiều tiết mục văn nghệ đặc sắc.

Chúng tôi rất mong được đón tiếp Quý Đồng Hương, Quý Thầy Cô và các Anh Chị Cựu Học Sinh NĐC & LNH cùng các thân hữu.

Trân trọng kính mời,
TM/BCH.

Hội Trưởng : *Chung Bích Phượng*

Điện thoại liên lạc:

- Nguyễn Văn Nở: 714-531-7660
- Võ Thiện Hiếu: 714-383-0882
- Nguyễn Thị Xuân Hương: 714-458-0620
- Nguyễn Thị Trung: 858-829-7035
- Nguyễn Hữu Thời: 714-839-0898

*** Xin đóng góp \$25.00 cho một phần ăn

Mùa Xuân Yêu Thương

Chung Bích Phượng

Hôm nay, trong khi tôi đang viết những dòng chữ mở đầu cho Bản Tin 46 thì thế giới đang tiếp tục rước Đuốc Thiêng Thế Vận Hội 2008 trên các chặng đường gay go và khó khăn vì có nhiều cuộc

biểu tình chống đối Trung Quốc đàn áp nhân quyền Tây Tạng..... Tại sao tôi nghĩ đến ngọn đuốc thiêng trong lúc đang viết bài cho Bản Tin của Hội NDC/LNH ? có điểm gì để tôi liên tưởng?...Từ lúc chào bình minh, tôi đã đọc, đã nói về nhiều tin tức với mỗi câu chuyện khác nhau, cho nên bây giờ, tôi muốn tạm gạt bỏ hết tin tức kinh tế, chính trị qua một bên.. nhưng không hiểu sao trong lòng cứ mãi nghĩ về hình ảnh ngọn đuốc Olympics truyền thống này. Có lẽ nhờ “ánh lửa và hành động tiếp sức rước đuốc” quá gợi hình và gây cảm hứng trong tôi? Phải rồi, ánh lửa như đang chập chùng sáng cả tâm tư khi tôi nhìn lại bóng quá khứ với kỷ niệm trường cũ, Thầy Cô, bạn bè xưa...Ánh lửa sáng rực soi vào hiện tại để tôi mở cửa chào đón một tập thể Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh NDC/LNH.... Để rồi tôi nhìn vào tay mình, vừa được anh Cựu Hội Trưởng Ngô Ngọc Vĩnh chuyển ngọn đuốc truyền thống biểu dương tinh thần Ái Hữu Cựu Học Sinh NDC/LNH, để tôi tiếp sức cho cuộc hành trình chung với một sứ mạng mới, trong giai đoạn mới.

Lúc đầu, tôi không dám nhận vì sợ mình không đủ thời giờ và quá bận bịu với công việc hàng ngày, nhưng cuối cùng đồng ý vì anh Ngô Ngọc Vĩnh hứa sẽ vẫn ở lại trong ban Cố Vấn để giúp một tay cùng với sự khuyến khích vui vẻ của các anh chị khác... Trong Ban Cố Vấn có *Thầy Huỳnh Chiếu Đăng, Thầy Phạm Văn An, Thầy Tô Văn Lai* đều bày tỏ lòng quan tâm đến việc bảo tồn Hội NDC/LNH, lúc nào cũng thu xếp việc riêng để tham dự từng buổi họp. *Thầy Lai* lúc nào cũng sốt sắng khi Cựu GS hay Cựu HS NDC/LNH nào ghé thăm cơ sở của *Thầy*, và *Thầy* luôn yểm trợ cho BCH về ca sĩ trong các Đại Hội. *Thầy Trần Quang Minh*, người sáng lập ra Hội, dù ở xa, nhưng luôn nhắc nhở và yểm trợ tinh thần chúng tôi qua email và thỉnh thoảng “xuống núi” tham dự sinh hoạt của Hội. *Thầy Nguyễn Thanh Liêm* dù bận với nhiều hội đoàn, nhưng cũng dành thời giờ đến với chúng tôi. Ngoài ra còn có *Cô Nguyễn Thị Hương* cũng ở xa khu Bolsa, nhưng lúc nào cũng sốt sắng có mặt trong các buổi sinh hoạt,

Đặc biệt, ban Cố Vấn còn có sự tái xuất hiện của *Cô Huỳnh Thị Ngọc Hương* vẫn dịu dàng, trong sáng với chiếc áo dài trắng, tuy sức khỏe hơi yếu hơn trước nhưng *Cô* đều cố gắng tham dự các buổi họp mặt. Hai anh *Bác Sĩ Huỳnh Văn Chính (ca sĩ Trung Chính)* và *Nha Sĩ Dương Đức Tài* cũng vui vẻ nhận lời góp sức vào ban Cố Vấn. Nhiệm kỳ mới này chúng tôi còn gánh vác luôn Hội Mỹ Tho Nam California vì anh *Luật Sư Đỗ Hiếu Liêm* quá mệt mỏi sau 10 năm làm Hội Trưởng, đồng thời anh phải đương đầu với nhiều công việc mới. Tuy vậy, anh *Liêm* vẫn là một Cố Vấn tích cực, luôn luôn sốt sắng ủng hộ tinh thần và tài chánh cho Hội. Bây giờ, nói đến Ban Chấp Hành, tôi rất hãnh diện có được những anh chị vừa giỏi vừa tốt vừa dễ thương như chị *Nguyễn Thị Trung, chị Nguyễn Thị Xuân Hương, chị Nguyễn Thy Dung, anh chị Từ Quế Minh & Nguyễn Phương Vân, anh Nguyễn Văn Nở, chị Đỗ Phương Quế, anh Võ Thiện Hiếu*. Ngoài ra, còn có các anh chị *Trần Như Tráng & Thanh Thủy, chị Kim Liên, chị Ngô Hữu Thái, chị Thanh Giang & Thanh Hải, chị Bích Liên, anh Hồ Hữu Hiệp & Mỹ Xuân, anh Nguyễn Thái Bửu, chị Bích Ngọc, chị Phương Anh & Phương Dung, Kim Oanh, Phi Phương, Thanh Hương* sẵn sàng giúp đỡ cho Ban Chấp Hành những khi cần đến... Vì đây là lần đầu tiên sau khi Ban Chấp Hành mới 2007- 2009 được thành lập từ tháng 8 năm 2007, nên sau đây tôi xin tường trình sơ qua những sinh hoạt của Hội AHCHSNDC/LNH – Mỹ Tho trong 8 tháng nay:

Về trang Web: *Thầy Minh, Thầy Đăng, anh Vĩnh, anh Minh* đã gặp nhau nhiều lần và đang thực hiện một Website mới, thực tiễn hơn trước, ai cũng có thể vào xem trang Hội dễ dàng, và trong tương lai chúng ta có thể vào đây để tham khảo, liên lạc, xem tin tức, hình ảnh & bài vở liên quan đến 2 trường NDC / LNH và Mỹ Tho. Cảm ơn *Anh Minh* hoạch định, theo dõi và làm việc với các *Thầy* để hoàn tất trang Web này.

Về hội họp & dự tính kế hoạch: Quý *Thầy Cô* trong Ban Cố Vấn & các anh chị Ban Chấp Hành đã có dịp gặp nhau tại các buổi tham dự Tang Lễ Nhạc Mẫu của *Thầy Đăng*, Mẫu thân của *Luật Sư ĐHLiêm*. *Anh Trần Hoàng -Cựu học sinh ĐHC...* và đã dành ra một buổi chiều họp mặt tiễn đưa chị *Trung* đi xa. Chúng tôi cùng với một số *Thầy Cô* đã thu xếp công việc để tổ chức một buổi cơm trưa chào đón *Cô Phương Liên* đến từ Pháp Quốc, trò chuyện vui vẻ và đồng thời bàn thảo về ngày tổ chức Đại Hội 28 tháng 9 năm 2008. Cảm ơn chị *Bích Liên* đã nhận email cô *Phương Liên* và liên lạc với

Ban Chấp Hành Nam California. Cảm ơn chị Xuân Hương đã mời cô về nhà ở và lo lắng cho Cô trong 2 ngày. Cảm ơn Cô Ngọc Hường & Thầy đã đưa Cô Phương Liên đi ngắm cảnh biển Cali. Cảm ơn Thầy Đăng, anh Tráng chụp hình lưu niệm cho BCH. Cảm ơn Thầy Lai, Thầy An đến chung vui với Cô Phương Liên, anh Vĩnh, anh Hiếu, chị Phương Quê, chị Thy Dung, anh TQMinh, chị Xuân Hương. Cảm ơn anh Hiếu lúc nào cũng sốt sắng trong việc lo Phân Ưu, đặt hoa tang, đăng báo, cùng với anh Nở đại diện Hội đến chia buồn với gia đình cựu học sinh NDC khi anh Trần Hoàng nằm xuống.

Về đối ngoại: Cảm ơn *anh Hiếu, anh Nở & chị Xuân Hương* đã thay mặt Hội NDC/LNH để tham dự vài buổi tiệc của Hội bạn. Ngoài ra, cảm ơn anh chị Trung Chinh, anh chị Vĩnh, chị Phương Quê, anh Chị Xuân Hương, chị Thái đã hy sinh giây phút riêng tư trong đêm giao thừa Tết Dương Lịch 2008 để đại diện Trường NDC/LNH tham dự với mấy chục trường bạn trong buổi Tiệc Countdown Liên Trường. Và cuối cùng, xin cảm ơn tất cả những Tác giả của các bài viết trong Bản Tin 46 này.

Kính thưa quý Thầy Cô và quý Anh Chị, Những dòng chữ trên giống như một hồi ký cho 8 tháng qua phải không ạ? Người ta thường hay nói “vạn sự khởi đầu nan”. Đây là lần đầu tiên Bích Phượng đảm nhiệm một trọng trách lớn lao trong khi tuổi đời mình thì chỉ đứng vào hạng em út nếu kể từ ngày 30 tháng 4 năm 1975. Tuy nhiên, sự mong muốn & tin tưởng của quý Thầy Cô & Anh Chị NDC / LNH đã tạo cho BP có một nghị lực & niềm tin để vững lòng thi hành nhiệm vụ. Và sự hiện diện của Thầy Cô / Anh Chị trong Ban Cố Vấn & Ban Chấp Hành 2007-2009 đã làm cho BP càng tự tin hơn và cảm thấy không có gì phải lo sợ hay cô đơn. .. BP nghĩ Tình đồng môn, Tình Thầy trò là giọt nước trong mát và cần thiết cho tâm linh nên những sinh hoạt bạn rộn cá nhân giờ đây không còn là một hàng rào ngăn cản BP vào việc dân thân, gánh vác công cuộc chung cho Hội AHCHS NDC / LNH & Mỹ Tho nữa.

Tóm lại, BP rất vui và biết ơn quý Thầy Cô & quý anh chị Cựu HS NDC / LNH đã có mặt và giúp đỡ cho BCH. Hy vọng chúng ta sẽ tiếp tục duy trì và phát huy tình Thầy trò, bạn hữu, cùng hướng về 2 trường NDC / LNH và thắt chặt tình đồng hương Mỹ Tho. BP & Ban Chấp Hành rất an tâm khi nhìn quanh đều thấy có sự hỗ trợ và góp sức của quý Thầy Cô và quý anh chị khi cần đến. Đúng vậy, ngay từ đầu của dòng chữ viết cho Thầy Cô & anh chị, BP

đã ý thức được sứ mạng của mình và muốn bày tỏ lòng kính trọng đến 2 ngôi trường NDC / LNH & địa danh Mỹ Tho, nên đã mạo muội liên tưởng đến đặc điểm và ý nghĩa ngọn đuốc thiêng. Từ khởi điểm Hội AHCHS trường Lê Ngọc Hân và Nguyễn Đình Chiểu, Thầy Minh đã thắp lên ngọn đuốc thiêng cho 2 trường, sau đó truyền đuốc cho anh Vĩnh thắp sáng vài năm, và bây giờ tới phiên Bích Phượng & BCH tiếp tục nhận ánh lửa thiêng liêng NDC/ LNH này. Cũng may là Hội AHCHS NDC/LNH thành lập ở Hoa Kỳ - là quốc gia tự do, dân chủ - nên ngọn đuốc NDC/LNH chắc chắn không bị ai ngăn trở và sẽ vượt qua mọi chông gai, khó khăn một cách dễ dàng, để Chúng Ta tiếp tục thắp sáng mãi ngọn đuốc truyền thống NDC / LNH với kỷ niệm Thầy Cũ Ban Xua, duy trì mãi tinh thần “Tôn Sư Trọng Đạo”, chia sẻ “Tình Bằng Hữu”, tạo niềm hy vọng và niềm tin vào thế hệ con cháu chúng ta trong cuộc hành trình rời từ người xa quê hương, tổ quốc. BP và BCH hy vọng mỗi năm quý Thầy Cô & anh chị xa gần sẽ được ấm lòng qua 2 Bản Tin và 1 lần hội ngộ trong buổi Đại Hội thường niên. Kính chúc quý Thầy Cô & quý anh chị Cựu Học Sinh NDC / LNH & đồng hương Mỹ Tho luôn luôn được vui vẻ, an lành và hạnh phúc trong mùa Xuân yêu thương!

Hạnh Phúc

Trần Xuân Hải dịch từ nguồn internet

Trong một căn phòng ở bệnh viện có hai người đàn ông lớn tuổi đang bị bệnh rất nặng. Một trong số hai người được phép ngồi dậy một giờ mỗi buổi chiều. Trong phòng chỉ có mỗi một cửa sổ nhìn ra bên ngoài lại nằm cạnh giường người đàn ông này. Người thứ hai bị buộc phải nằm bất động trên giường mà không được đi lại hay ngồi dậy. Hai người đàn ông nói chuyện với nhau rất nhiều. Họ kể cho nhau nghe về vợ con, gia đình, công việc, về cuộc sống của họ trong quân ngũ và cả về nơi họ đã đi nghỉ mát. Vào mỗi buổi chiều khi người đàn ông có giường bên cạnh cửa sổ ngồi dậy, ông ta kể cho người bạn cùng phòng của mình nghe về những điều ông thấy bên ngoài cánh cửa. Người thứ hai dần dần chỉ sống bằng những khoảng một tiếng, khi mà cuộc sống buồn chán của ông được làm tươi sáng và sinh động hơn bởi những hoạt động và màu sắc từ thế giới bên ngoài cửa sổ. Khung cửa nhìn ra một công viên với một hồ nước rất đẹp. (Xin xem tiếp trang 12)

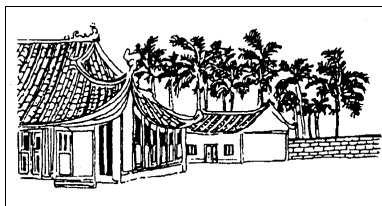
Kỷ niệm một chuyến đi

Hồi ký tản mạn của Nguyễn Trần

Giọng nói êm đềm của cô tiếp viên hàng không Japan Airlines thông báo phi cơ đã tới thành phố Sài Gòn và sắp landing làm tôi chợt tỉnh sau giấc ngủ chập chờn mệt mỏi trong một phi trình nửa vòng trái đất tổng cộng hơn 10,000 dặm. Xem đồng hồ thì đã gần 11:00 giờ khuya, qua khung cửa sổ hẹp của máy bay, tôi cố dụi mắt để nhìn thủ đô Sài Gòn về đêm mà thấy lòng bồi hồi xúc động cũng như xen lẫn nỗi hồi hộp nôn nao. Sài Gòn by night đêm nay tuy cũng tỏ ánh sáng muôn màu nhưng cũng không thể nào rực rỡ lung lay như những thành phố Á Đông khác mà tôi đã từng đặt chân qua như Bangkok, Kuala-Lumpur, Bắc Kinh, Thượng Hải, Hong Kong, Macau, Tokyo.

Còn hơn 2 tuần nữa mới tới Xuân Mậu Tý 2008 mà chuyến bay đã đông nghẹt hành khách mà đa số là Việt Kiều hồi hương ăn Tết. Riêng chúng tôi thì lý do trở về không hẳn như thế mà chỉ về để trước là dự đám cưới thằng cháu con trai út của bà chi, sau nữa gặp lại bà di đã quá già yếu lại sống một mình và cuối cùng là thăm viếng mộ má ông bà sau gần 28 năm biệt xứ.

Phi cơ giảm dần tốc độ trên run way để queo vào taxi way rồi từ từ đậu tại gate. Đây là phi trường Tân Sơn Nhất mới, vừa khánh thành hơn 3 tháng nay chứ trước đó phi cơ chỉ đậu ở khu vực apron rồi hành khách phải xuống đi bộ tới terminal. Sau khi hoàn tất thủ tục di trú và quan thuế mà không dính kèm thủ tục “đầu tiên”, chúng tôi ra tới ngoài phi trường dù đã gần 12:00 đêm thế ra rùng người đi đón thân nhân Việt Kiều đen nghệt để rất khó cho hai bên nhận ra nhau. Giống như Từ Thức về trần, chúng tôi còn ngỡ ngác tìm hai thằng cháu đến đón thì bị hàng rào taxi vây quanh mời mọc tận tình làm chúng tôi thấy chóng mặt thêm. Tôi có nghe nói là ở Việt Nam, taxi chạy cũng tính đồng hồ như các quốc gia khác mà sao chỉ nghe mấy ông tài xế ra giá toàn là 15 đô, 20 đô không hà. Trong lúc còn mãi mê lắc đầu: “Không! Không! Chúng tôi có gia đình rước” thì may quá, hai đứa cháu tìm ra được chúng tôi và dẫn đến chiếc taxi 7 chỗ bao sẵn đưa về nhà. Trời Sài Gòn đã vào đêm và nhất là tiết lập Đông mà sao

vẫn còn nóng hừng hực nhất là đối với một người quen sống ở xứ lạnh trù mền Canada như tôi.

Sáng hôm sau, như đã dự định chúng tôi tới thẳng Sài Gòn Tourist để book vé đi 3 tours: 1) Đà Nẵng-Hội An -Huế - Phong Nha, 2) Kampuchia, 3) Trung Quốc nhưng tất cả đều hết chỗ, chỉ còn tour đi Kampuchia(4 ngày 3 đêm) và chúng tôi liền book ngay và sau đó đi hỏi các agents khác về hai tours bị miss nhưng họ cũng trả lời là hết luôn với lý do là trong mùa Tết, Việt Kiều và cả người Việt trong nước đi du lịch rất nhiều.

Điều chúng tôi ghi nhận trước tiên và rõ nét nhất là rừng biểu ngữ. Sài Gòn, các tỉnh trên đường phố chính cũng như hang cùng ngõ hẻm, đâu đâu cũng tràn ngập biểu ngữ. Thật đáng buồn cười là đến giờ phút này mà còn trưng bày những biểu ngữ lẽ ra phải giấu nhem đi. Tôi đã từng đi du lịch ở các nước Cộng Sản như Trung Quốc, Kampuchia mà nào có thấy biểu ngữ gì đâu.

Về những thay đổi của quê hương thì phải nhìn nhận là Sài Gòn và các thành phố có nhiều thay đổi như nhà cửa san sát tấp nập, sinh hoạt rộn rịp đông đảo nhưng thực ra đó chỉ là cái lớp sơn phấn bề ngoài giả tạo của một cô gái diêm vờ chiều cổ trát thật dày lên khuôn mặt để giấu đi những vết tích tàn tạ đau thương. Phải đi về tận nông thôn

mới thấy cái nghèo đói của dân tộc trong một xã hội mà con người không còn ai tin tưởng nơi ai, một xã hội mà các em gái mới tuổi ô môi 13 đã phải bán cả trinh tiết để nuôi gia đình, một xã hội mà các cô gái đẹp đã phải chạy chọt để lấy chồng Đài Loan, Đại Hàn, Mã Lai... hầu kiếm ít tiền nuôi sống cả gia đình khốn khó, một xã hội mà người dân phải lo lót để được đi làm nô lệ xứ người hầu cứu giúp người thân. Thêm vào đó, sự cách biệt quá lớn giữa nông thôn thành thị, giữa tầng lớp giàu nghèo hay nói rõ hơn là giữa một bên cán bộ tham nhũng, bọn móc ngoặc với một bên là đa số quần chúng càng tạo sự bất công xã hội.

Giao thông đường phố thì vô trật tự hỗn loạn kinh hoàng, dù các loại xe hơi, gắn máy, xích lô, xe ba bánh... và cả người ta giành chen nhau từ tắc đường không ai nhường ai. Tôi dám cá quý bạn ở ngoại quốc dám về Sài Gòn lái xe trong cái đám tã pín lù xe cộ ngang dọc mười phương. Riêng chúng tôi mỗi lần muốn băng qua lộ thì cứ thập thò nhìn đồng xà bản di chuyển trước mắt mà chân không dám “xuống đường”, phải chờ khi có ai qua thì nhanh chân “thấp tùng” theo.

Sài Gòn trong những ngày Tết thật vắng vẻ buồn hiu vì dân Sài Gòn đổ xô về quê ăn Tết sum họp gia đình theo tập tục truyền thống hoặc có một số theo phong trào thời thượng là đi tour du lịch ra Nha Trang, Huế, Đà Nẵng, Phong Nha, Hà Tiên hoặc sang hơn nữa thì Kampuchia, Thái Lan, Trung Quốc...(đây cũng là lý do chúng tôi bị miss tour) . Thế nên tìm một quán ăn mùa Tết Sài Gòn thật khó khăn mặc dù chúng tôi chấp nhận ăn uống bụi đời. Vật giá trong dịp Tết cũng theo truyền thống gia tăng nhảy vọt. Giá hotel hạng trung thường nhật lố 20 đô thì tăng lên 35 đô, tô phở 20,000 lên 35,000 , ổ bánh mì thịt 10,000 lên 15,000....

Những ngày kế tiếp chúng tôi về lại Mỹ Tho để tìm lại chút hương xưa nơi chúng tôi đã sinh ra và lớn lên. Suốt quốc lộ 4 từ Sài Gòn về Mỹ Tho, hai bên đường toàn là nhà cửa quán lều san sát, còn đâu những cánh đồng lúa bạt ngàn ngày xưa mà tuổi thơ chúng tôi đã một thời gỏi gắm hơi thở tình quê dân tộc . Đặc biệt là hầu như nhà nào cũng có trồng cây trứng cá đầy bóng râm mát. Loại cây rất gần gũi với thiếu thời của tôi mà mỗi ngày tôi đều trèo lên để hái những trái đỏ tươi ngọt liệm và tận hưởng cái tươi mát để chịu trong lành tỏa ra từ những chiếc lá dày đặc đan kín nhau.

Tới bến xe Mỹ Tho ngày nay tọa lạc gần cua Đạo Ngạn, chúng tôi được vợ chồng em học trò ngày xưa ra đón về ở nhà em đầy đủ tiện nghi và nhất là chan chứa tình người. Nghỉ một đêm, sáng hôm sau thằng em họ đưa chúng tôi đi thăm bà dì và ông cậu già yếu còn sót lại của dòng họ trong tình huyết thống thiêng liêng. Đến trưa chúng tôi tới Phú Kiệt thăm viếng mộ má ông bà sau 30 năm xa cách. Sau đó, thằng em cũng chở tôi đi sight seeing Mỹ Tho. Đúng là một cuộc vật đổi sao dời, thành phố quá nhiều thay đổi, những quán xá nên thơ dọc theo bờ sông bên Trung Trắc đã bị dẹp sạch thay vào đó là dãy công viên mới mẻ làm tôi thấy buồn vơi vợi. Còn đâu quán kem Duyên Thẩm với ánh đèn mờ ảo muôn màu nơi hò hẹn của bao cô cậu Nguyễn Đình Chiểu- Lê Ngọc Hân thì thậm tâm sự bên làn gió hiu hiu mát từ bờ sông Bảo Định, quán mì xào A Lục thơm lừng mùi gia vị. Rạp Định Tường vẫn còn đó

nhưng đã rêu phong tiêu điều như một chứng nhân của thời hưng phế. Đã hết đâu, con đường Lê Lợi tình tứ với hàng me dịu mát giờ chỉ còn phố xá san sát tận lè đường. Cây cầu Mỹ Tho đang xây dở dang. Vườn hoa Lạc Hồng vẫn tro gan cùng tuế nguyệt bên cạnh khách sạn Chương Dương lờ lợt thay thế cho nhà hàng Cửu Long ngày xưa.

Giây phút ghen ngào xúc động nhất là lúc gặp lại bạn bè Nguyễn Đình Chiểu- Lê Ngọc Hân của gần 50 năm trước. Phải công nhận là nhờ tài ngoại giao tháo vát của Trịnh Văn Dĩ mà chúng tôi gặp lại hơn 20 bạn bè của hai trường. Tính ra vừa bạn bè vừa bạn đời tổng cộng 34 người nên không khí bữa tiệc tái ngộ thật ấm cúng và cảm động. Tất cả cùng trở về khung trời dĩ vãng đầy áp chân tình, cùng rung rung nhớ lại thầy xưa bạn cũ ai còn ai mất, ai lần khuất đọa đầy trong cỏi khói sương mịt mờ. Có những người bạn sau hơn 40 năm cách biệt giờ mới gặp lại nhau trong nỗi xúc động ghen ngào. Xin tạ ơn Trời Phật

Hãy tạm quên đi những tất bật rộn ràng

đã cho ta cái may mắn có những giây phút hạnh ngộ tuyệt vời hôm nay. Vậy thì bạn ta ơi ! Hãy tạm quên đi những tất bật rộn ràng, đau thương cay đắng trong cuộc sống hằng ngày để chúng ta tận hưởng những giây phút phù du quý báu này mà cùng đưa nhau về với tuổi học trò hoa mộng của Mỹ Tho một thời hò hẹn đón đưa.

Trở về Sài Gòn với cỏi lòng man mác buồn trong ý nghĩ biết rồi đây có còn dịp để trở về nơi chôn nhau cắt rún nữa hay không? Những ngày kế tiếp ở thủ đô, chúng tôi cũng có những buổi gặp gỡ khác không kém phần cảm động với đồng môn Quốc Gia Hành Chánh. Các bạn ta giờ tóc đã điểm màu thời gian nhưng vẫn còn nét tinh anh quắc thước của một thời:

Trong lang miếu ra tài lương đồng

Ngoài biên thùỵ rạch mũi can trường

Đặc biệt dù nhiều khó khăn trong cuộc sống của khôn người khó mà bạn ta cũng đều có cuộc sống ổn định nhờ tài ba tinh anh hun đúc từ mái trường nổi tiếng của miền Nam. Học Viện Quốc Gia Hành Chánh mặc dù nhiều lúc bị một số nhà lãnh đạo thiên cận cho xuống cấp như từ Học Viện xuống Trường năm 1974, từ trực thuộc Phủ Tổng Thống xuống Phủ Thủ Tướng rồi sau cùng Phủ Tổng Ủy

Công Vụ nhưng với những môn sinh được đào tạo công phu thì lúc nào và ở đâu cũng đều thể hiện được tài ba lãnh đạo và kinh bang tế thế . Rất tiếc là tất cả phải xuôi tay theo mệnh nước.

Trong phút giây cảm xúc trước những người bạn Nguyễn Đình Chiểu và Quốc Gia Hành Chánh, tôi ghi lại mấy vần thơ dưới đây:

Xuân mới gặp bạn cũ

*E ấp cành mai đón gió Xuân
 Dư hương ngày cũ thoảng xa gần
 Thăng nơi xứ lạ đời phiêu bạt
 Đưa chốn quê nhà kiếp hóa thân
 Gặp gỡ hôm nay lòng cảm khái
 Chia tay ngày tới dạ băng khuâng
 Ước gì tái ngộ duyên còn mãi
 Giây phút hoàng hôn xích lại dần*

Trong thời gian ở Sài Gòn, chúng tôi có dịp tham dự đám cưới thẳng cháu vào dịp cận Tết . Đúng là cưới vợ ăn Tết. Có tham dự mới biết những khác biệt giữa đám cưới ở ngoại quốc và trong nước. Đám cưới được tổ chức tại nhà hàng Kỳ Hòa(Viện Hoá Đạo cũ ở Ngã Ba Trần Quốc Toàn- Petrus Ký) vào ngày thứ hai đầu tuần. Hỏi ra mới biết là ở Việt Nam người ta chú trọng đến ngày lành tháng tốt rồi cử hành hôn lễ đúng ngày đó chứ không đợi đến cuối tuần như Bắc Mỹ. Điểm đặc biệt nữa là thiên hạ đi ăn cưới với y phục rất bình thường, không cả veston hay áo dạ tiệc gì hết ngoại trừ cô dâu chú rể với hai ông bà sui. Ngoài ra, vừa ăn uống xong là mạnh ai nấy rút chớ không ngồi nán nã hàn huyên trên bàn tiệc cho nó lồi thồi.

Sáng 30 Tết, chúng tôi đáp tàu cánh ngầm ra Vũng Tàu để đón giao thừa. Tàu chạy khá nhanh, từ bên Bạch Đằng tới Vũng Tàu chỉ hơn một tiếng đồng hồ trong khi đi xe bus phải hai tiếng. Chúng tôi mượn khách sạn ở Bãi Sa rồi thả bộ dọc theo bờ biển hít thở không khí trong lành với cơn gió lồng lộng tạo nên những đợt sóng cao vút bạc đầu đổ xô vào bờ. Bãi cát dài lê thê với những quán cóc nhỏ cát không hàng lối làm mất đi mỹ quan bờ biển. Ngoài ra, mấy chỗ cho thuê ghế xếp chất ngồn ngang làm khung cảnh càng thêm hỗn độn khó coi. Bờ biển chiều cuối năm vắng ngắt mang đến cho lũ khách nổi niềm cô đơn xa vắng. Chúng tôi xuống tắm để được đắm mình trong vùng biển mặn quê hương cũng như cho lòng mình lắng đọng nhẹ nhàng.

Sau hơn nửa tiếng, chúng tôi đi taxi một vòng biển trong cảnh quạnh hiu ngay cả Casino Palace Hotel

vừa mới khai trương rầm rộ tháng trước mà giờ đây cũng vắng như chùa Bà Đanh. Con đường dọc bờ biển chạy dài từ Bãi Dâu, Bãi Trước, Bãi Dứa, Bãi Sau (Thuyền Dương) cho tới biển Long Hải trông thật khang trang với những quán ăn khách sạn, cơ sở business. Trong một thoáng cô đơn chạnh lòng, chúng tôi thấy thèm nhớ không khí thiêng liêng đoàn tụ gia đình ngày Tết năm nào, nhớ nồi thịt kho dưa giá truyền thống, nhớ đêm giao thừa hái lộc, nhớ sáng mông một mừng tuổi ông bà để được lì xì rồi ra sòng bầu cua cá cọp đầu ngõ, nhớ sòng bài cách tề của ba cùng mấy chú bác hàng xóm , nhớ một thời tuổi thơ êm đềm trên quê hương dù chinh chiến nhưng vẫn có tiếng pháo rộn ràng đón mừng Xuân mới.

NHỮNG ĐOẠN RỜI - CHO LÝ

Tuần lễ thứ nhì của tháng Chín 2007, một buổi tối, điện thoại nhà tôi reo vang. Tiếng người đàn bà trong máy tút tút hỏi có phải TG đó không . Khi biết được chính là tôi, “nàng” lại càng rộn ràng hơn nữa. Nàng huyền thiên nói, rất vui mừng bắt được liên lạc với tôi , hỏi thăm tôi đủ thứ, mà không chịu cho biết mình là ai. Tôi ngần ngại kiên nhẫn cầm máy và để cho người đàn bà xa lạ - giọng quen, từ lâu lắm - tiếp tục độc thoại. Cuối cùng, niềm vui dâng tràn không ngăn được, “nàng” phải thổ lộ : Lý đây nè !. À thì ra Truyện Thị Lý !một nàng cựu nữ sinh Lê Ngọc Hân Mỹ Tho , cũng là một bạn học cũ ban C của tôi đây mà !.

Tôi hỏi Lý sao có số điện thoại của tôi, Lý bảo do một người bạn trong Hội NĐCLNH Nam Cali cho biết. Thế là hai đứa như chim hút với nhau ! Cả hai cùng kéo ngược thời gian, trở về vùng mộng mơ hơn bốn mươi năm trước. Cái thuở cả hai còn tóc dài xõa ơ thờ xuống bờ vai mềm nhỏ bé, và có người bạn nào đã chép tặng tôi trong “lưu bút ngày xanh” những dòng thơ sau đây :

*ngày em xõa tóc làm thơ,
 con chim xír lạ ngừng bay lạc đàn,
 bầu trời thơm nức hương lan,
 bóng em trong bóng chiều loang nhẹ buồn,
 ngày em xõa tóc về nguồn,
 quay thuyền du tử dong buồm về xuôi... **

Thôi thì có bao nhiêu là chuyện để kể với nhau, những tin tức cần biết và không cần biết, Lý đem ra nói . Tên những đứa bạn cũ, một thời có những kỷ niệm chung, Hiền, Mạnh, Hồng Ngọc, Hồng Hạnh v.v... được nhắc đến với những mẩu chuyện vui nhỏ

của từng đứa, ngày ấy. Đúng ra thuở đó Lý có nhiều bạn thân, hơn là thân với tôi, Lý có nhiều kỷ niệm chung với các bạn khác khi ở chung Ký Túc Xá, vì tất cả những người này từ một nơi khác đến Mỹ Tho đi học. Còn tôi đích thị là sanh quán ở làng Điều Hòa tỉnh lỵ Mỹ Tho.

Từ những ngày tứ tán 1975, Lý vẫn ở lại Việt Nam. Đây là lần đầu tiên, Lý làm một chuyến Mỹ du với chị Năm của Lý hồi đầu tháng chín. Lý không hay biết hội NĐC LNH Nam Cali vừa họp mặt hôm 26 tháng 8 - 2007 vừa qua, nên tiếc đã không đến sớm hơn để có dịp gặp lại được nhiều bạn bè. Lý cho biết tháng 10 - 07 sẽ đến Las Vegas chơi và hẹn sẽ hội ngộ với tôi. Dù đã lâu không gặp lại, và bao nhiêu thay đổi xảy ra trong đời, những đợt sóng khi hiền khi dữ

xô đẩy mỗi đứa theo chiều ngược chiều xuôi khác nhau, vẫn không làm Lý mất vẻ lạc quan trong cách nói. Còn trong tôi, kho tàng ký ức vốn luôn khép kín cũng thừa dịp này tự động mở cửa, cái ngăn kéo ấu thơ rất hồn nhiên ngày nào nay có dịp lững thững quay về , cho hai đứa trẻ tóc bạc cười ngật nghẻo qua điện thoại.

Tuần lễ đầu của tháng mười 2007, gia đình tôi về San Francisco họp mặt với một số bạn trong nhóm tư pháp cũ, cũng là để thăm lại thành phố mà hơn hai mươi năm trước gia đình tôi tạm trú. Thành phố không thấy gì thay đổi, vẫn thênh thang, mênh mông, sầm uất, văn minh, với dốc đồi uốn lượn luôn trũng giỡn đùa cùng xe cộ trên đường. Dòng đời, dòng người, tấp nập thiên thu. Hôm sau , tụi tôi đến Berkeley, thành phố láng giềng của San Francisco, nơi ngôi nhà xinh xắn thơ mộng của *thơ-hường*

(Thư Hồng , bà bạn Bắc kỳ dễ thương của tôi, tôi thích gọi nàng như vậy - cũng như thỉnh thoảng nàng gọi tôi *sông-xanh* - và không bao giờ tôi viết hoa hai chữ *thơ-hường*, để không nghe lạnh lùng, mà trái lại có cái gì êm đềm thơ mộng...), là địa điểm họp bạn của bọn tôi hôm đó. Khoảng hai mươi người, lớn có nhỏ có, của hai thế hệ, cha mẹ -là tụi tôi- , và bây con -là mấy nhóc trẻ- sau hơn hai mươi năm đã lớn, bây giờ chúng đã “ *bấm máy* ” hết rồi . *Thơ-hường* nói tụi nó đã già rồi bà à, còn tụi mình thì ...đã lớn!. Ừ nhỉ, bà nói đúng, tụi mình “đã lớn” !. Kể lể cho nhau nghe đủ thứ chuyện trên đời.... Đang vui đùa

trò chuyện sau hơn hai mươi năm lạc bạn, thì cell phone tôi reo. Lý gọi cho biết đã đến Las Vegas chơi mấy ngày rồi, bây giờ muốn gặp tôi trước khi lên đường trở về Nam Cali !. Nhóm Lý đi chơi gồm vợ chồng Anh Chị Nguyễn Văn Nở , Phần , em gái Lý, chị Năm của Lý và Lý. Hôm đó chúa nhật , tôi hẹn ngày mai thứ hai tôi sẽ bay về và sẽ hội ngộ cùng Lý. Nói chuyện một hồi , tôi bảo : “ Có người muốn nói chuyện với bà nè! ” , Lý ngập ngừng : “Ai vậy ...” và tôi trao máy cho Phan Thu Hương, cũng là

một cựu Lê Ngọc Hân , để hàn huyên với Lý. Hương rất vui khi nghe Lý đến Mỹ du lịch.

Hôm sau, gia đình tôi thức dậy từ bốn giờ sáng để chuẩn bị đáp chuyến bay trở về Las Vegas. Cuộc hẹn hò là mười hai giờ trưa , Lý bảo sẽ chờ tôi “ ở góc Paris Casino, chỗ bồn phun nước”

Anh Chị Nguyễn Văn Nở, Trần Thanh Giang, Truyện Thị Lý, Em gái và Chị của Lý

....Lý lập lại : Nhớ nhé, ngay bồn phun nước ở khu Paris Casino . Tôi nói : ok, sẽ gặp ....

Về tới nhà, thả đồ đạc xuống , tôi nhờ ông xã chở ngay ra điểm hẹn. Đi tới đi lui, tìm hoài không thấy bóng dáng Lý đâu cả. *Em ơi, bây giờ em ở đâu...* Lạ quá. Tôi gọi cell phone cho Lý ba lần, không ai cầm máy. Đi tới đi lui hoài thắm mệt, tôi ngồi phệt xuống những bậc thang, *riêng một góc trời*, và nhờ ông xã đi tìm Lý đùm tôi. Xe cộ đông, du khách thì tấp nập, ồn ào, ông xã tôi lại không biết mặt mũi Lý ra sao. Tôi bảo: Anh cứ tìm nhóm người nào ...có Anh Nở trong đó là có Lý. Loay quay một hồi đã gần một giờ trưa, khiếp chưa, chưa thấy Lý !. Cuối cùng, ông xã tôi nhìn bên kia đường, một người đàn ông dáng cao, mạnh khoẻ, mím cười đưa tay vẫy , tiếp đó là tiếng hú vui mừng như tiếng của chàng Tarzan đang reo vang trong rừng thẳm !. Anh Tiết đến nói với tôi: “Anh Nở kia G oi !”. Không khí ở đây luôn ồn ào, nhộn nhịp, không nghe gì nhau được cả, nên anh Nở phải hú !. A thì ra “phái đoàn” đang đứng bên kia đường, khu Bellagio Casino nơi những ngọn nước cao đang nhảy múa , chứ không phải *cái bồn nước* ở khu Paris Casino như Lý đã nhắn mạnh nhiều lần với tôi về điểm hẹn ! Ta đứng bên này *nước* , người đứng bên kia *nước* , chỉ *cách nhau một mặt đường mà muôn trùng xa xôi* , ừ nhỉ, cho nên phải mất một tiếng đồng hồ mới tìm ra nhau!. Anh Tiết ra dấu cho quý vị đi vòng qua để gặp tụi tôi vì sẽ vào ăn trong khu Paris Casino . Tôi thắm mệt vì

sáng nay thức sớm bay về, nhưng quên ngay cái mệt khi gặp Lý.

Lý ơi, tui thấy bà chẳng khác xưa gì mấy, lúc nào cũng vui vẻ lạc quan yêu đời trong mọi cảnh, dù có vài dấu ấn thời gian trên gương mặt, nhưng hề gì, ai mà không vậy, phải không Lý ?. Mỗi đứa thêm một chút già, nhờ đó mỗi đứa được trải nghiệm thêm nhiều điều hay trong cuộc sống. Mừng và nghĩ mình còn duyên nên còn gặp, như vậy đủ vui rồi. Tất cả kéo nhau vào một quán ăn trong khu Paris Casino, vừa ăn vừa *đàm đạo* nói chuyện cười giỡn dòn dã. Lý nhắc đến hội NĐCLNH Mỹ Tho ở Nam Cali và cho biết có đọc rất nhiều các Bản Tin, các Đặc San của Hội, Lý rất vui vì qua đó Lý được biết tin tức bạn bè sinh hoạt ở hải ngoại, cũng cảm kích hội Nam Cali lúc nào cũng đông vui, hoạt động mạnh và tích cực tạo cơ hội cho bạn bè có dịp gặp gỡ nhớ về trường xưa ...

Cuộc hội ngộ kéo dài không bao lâu thì tui tôi phải chia tay để quý vị lên đường trở về Nam Cali ngay. Anh Nở cho biết đây là lần đầu tiên Anh làm người hùng chở bốn bà (bà xã anh, và ba chị em Lý) đi Las Vegas chơi, thường thì Anh Chị đi chung với các con , và các con lo tất cả mọi việc cho Anh Chị.

Tôi và Lý chia tay bịn rịn nơi parking lot, già từ nhau thắm thiết làm như thể hai *người tình* không biết còn gặp lại nhau không, rồi giỡn đùa lần chót. Lý và Phần rú tôi về San Jose chơi với Lý vài ngày, nhưng tôi tiếc là không đi được . Xe chuyên bánh , những bàn tay đưa vẫy, những nụ cười kéo dài cho tới khi *cùng trông lại mà cùng chẳng thấy...***

Một đêm, Lý điện thoại thăm tôi từ Oregon, trên vùng Bắc Mỹ. Hai đứa chuyện trò rất lâu. Lý kể chuyện này, chuyện kia, cho tôi nghe. Chuyện thời thơ ấu, dòng đời, dòng thời gian, người quen, bạn cũ, một thời...Tôi đọc một bài mới viết cho Lý nghe qua điện thoại. Trong cách nào đó, Lý nghe thấy thắm . Lý thường bảo thích đọc bài tôi viết .Tôi có viết gì đâu, ngoài những lần viết bích báo cho trường LNH ngày còn đi học, và sau này từ lúc rảnh rỗi nghỉ hưu -"hưu non"- mới lồm bồm viết lại cho vui, góp gió với bạn bè trong Bản Tin Đặc San của trường cũ, vậy thôi.

Tuần lễ thứ nhì tháng mười một 2007, biết Lý sắp qui hồi cố quận, tôi in ra tất cả những ảnh kỷ niệm hôm gặp Lý, do Anh Tiết và anh Nở chụp, tôi cũng lục lại trong file hình bạn cũ từ thuở 1960, in ra những hình Lý chụp một mình, chụp với Thu Hương, với tôi, để gởi cho Lý, kèm lá thư thăm bạn . Những hình này chúng tôi chụp trong dịp đi sinh

hoạt Vũng Tàu với hội Ái Hữu cựu học sinh NĐCLNH Mỹ Tho năm 1971, lúc tui tôi đang là sinh viên theo học ở Sài gòn.

Tuần lễ chót tháng mười một 2007, một đêm , Lý gọi cho tôi, để từ già trở về Việt nam. Giọng Lý vẫn vui, nhưng kém vui hơn lần đầu . Lý cảm động nhận được thơ và các hình tôi gởi qua bưu điện . "Làm sao bà còn được những tấm hình tui mình hồi đi Vũng Tàu vậy?.- Hình vui quá há bà?.- Tui mình trẻ quá há ? - Cảm động quá khi được thơ bà, bên Mỹ mà còn ngồi cầm cây viết để viết được những lá thơ gởi bưu điện là một điều hiếm hoi....".

Vâng, thời này không còn như Văn Quang ngày xưa đã nói "*Nếu thiếu những lá thơ màu xanh của em thì cuộc đời không còn thi sĩ, và mai đây anh biết lấy gì để nói về kỷ niệm ngày xưa...*" , vì cần gì thì cứ gõ qua e-mail. Tui viết thư tay cho bà và kèm các hình ảnh để bà cảm về Việt nam, khi rảnh mở xem rồi nhớ đến một người bạn.

Bây giờ thì Lý đang ở Sài gòn.

Lý ơi, chỉ sau mấy tháng rong chơi du lịch ở một nơi không phải là quê hương , nhưng khi rời xa , chắc hẳn bà cũng mang-theo ít nhiều nhớ nhung nào đó , về những gì bà đã gặp, đã thấy, đã nhìn, từ con người -quen lạ- đến những cảnh vật, thành phố, đường cây rợp bóng, hay rừng lá vàng thu. Thì nói gì tui, từ lúc cha mẹ sanh ra, mấy chục năm khôn lớn, ngoài cái không khí mà tui hít thở khi sống nơi quê nhà, bà thừa biết còn bao nhiêu điều tui vẫn cất trong tim từ khi xa lìa nó.

Xin bà hãy gìn giữ dùm tui những gì còn giữ được, cho dù chỉ là một hạt bụi đang nằm lạc loài giữa lòng quê hương.

Nhớ Lý,

Trần Thanh Giang

Tháng 3-2008

(*Chú thích* : *,** các câu thơ chữ nghiêng không nhớ tên tác giả).

Đường Hoa Hùng Vương trước cổng trường NĐC, 2008

Chúc Mừng
CHUC MING

- 1/ Đại Hội thường niên của Hội AH/CHS/NDC & LNH tại Canada vào ngày 22 tháng 3 năm 2008, đã bầu một Ban Chấp Hành mới cho nhiệm kỳ 2 năm 2008-2010, Hội Trưởng: Lê Thị Yên
- 2/ Vào ngày 05-04-2008 vừa qua, Hội Ái-Hữu LNH & NĐC Mỹ-Tho Âu-Châu có một tân Ban Chấp Hành lâm thời cho nhiệm kỳ 2008- 2009, Hội trưởng: anh Lâm Trí-Chánh (Pháp)

Hội AH/CHS/NDC & LNH tại Hoa Kỳ xin chúc mừng cùng Quý Thầy Cô và các Anh Chị trong Tân Ban Chấp Hành và Cố Vấn của hai Hội Bạn tại Canada và Âu Châu.

Tiệc Countdown Liên Trường, Nam California.

Quý Thầy Cô, CHS và đồng hương MỹTho thăm viếng đám tang Nhạc mẫu GS Huỳnh Chiêu Đăng (Hình dưới 1, 2) và đám tang Thân mẫu LS Đỗ Hiếu Liêm (hình 3)

Hình1

Hình2

*Tôi về thăm lại quê xưa
Mùa Xuân khoác áo mới đưa nụ hồng
Đào mai hé nhụy chờ mong
Mà sao trời lảng đản trong sương mù
Nghe chùng gió bắc vi vu
Người đi ngàn dặm thiên thu trở về
Ngón ngang trăm mối tình quê
Nhìn con phố cũ lòng tê tái buồn
Bạn bè thất lạc tứ phương
Cánh chim phiêu bạt buồn vương khói chiều
Xuân về trong cánh đui hiu
Vui chi Từ Thức cô liêu về trần
Sầu rưng rưng nẻo băng khuâng
Mơ hồ dư ảnh tủi thân lạc loài
Mỏi mòn run rẩy cảnh mai
Gom dăm bạn cũ quan hoài tiếc thương
Nhìn nhau mái tóc điểm sương
Trắng tay canh bạc chốn đường tương lai
Trách cao xanh khéo an bài
Kiếp phù sinh ngắn sao dài long đong
Bên nhau chia xẻ tâm lòng
Dòng đời xuôi ngược rong rêu lục bình
Màn gì hai chữ nhục vinh
Trăm năm ai có giữ gìn được đâu
Bạn người ở lại u sầu
Tôi thân viễn xứ cơ cầu hóa thân
Tuổi hoàng hôn đã tới gần
Xin cho nhau được một lần thăng hoa
Xin cho tuổi trẻ ngọc ngà
Tìm về cùng những tiếng ca sân trường
Để dành một chút yêu thương
Ngàn năm mây trắng còn vương sắc hồng
Sài Gòn Xuân Mậu Tý 2008
Viết trong phút giây chạnh lòng gặp lại bạn bè xưa tại Mỹ Tho*

Hình 3

Viết cho bạn vừa ra đi

Bây giờ mây đã rời thuyền xa bến, đã giữ bỏ áo mào cân đai lại cho sân khấu đời. Và tao cùng các bạn khác của mây vẫn đang tiếp tục những vai tuồng cho trọn vẹn, đến một ngày nào đó tụi tao cũng sẽ theo gót chân mây. Chỉ là vấn đề thời gian sớm hay muộn thôi Huỳnh Anh ơi!

Mai gọi sang báo tin, tìm tao nói đau nhưng không khóc được lúc đó. Suốt mấy ngày tao lặng lẽ nhớ mây, âm thầm cầu nguyện. Chị Hai Trị North Carolina gọi, hai chị em nhắc lại những lần ghé thăm mây, chị và tao yên tâm biết mây an nhiên chấp nhận phần số, nên nghĩ mây đã ra đi thanh thản. Chị Hai cho tao 4 câu thơ của

Thầy Thích Tâm Thiện ở đạo tràng Cát Trắng, tao viết tặng lại mây xem như chút quà tiễn đưa:

“Cát bụi thời gian, xóa sạch dấu chân xưa
Thôi phiêu lãng một thời ôm gói mộng.
Trắng đã cõi lòng, nâng niu gót hài Phật
Bạt trầm luân mấy độ ở nhân gian.”

Thôi mây hãy “nâng niu gót hài Phật” mà trở về với ngôi nhà nguyên sơ thanh tịnh, rồi từ từ đón chờ tất cả người thân. Tao nguyện cầu cho mây được thong dong dẫu lòng còn chùng bao nỗi nhớ. Nhớ mây vô cùng Huỳnh Anh ơi!

Nhớ về mây là nhớ mái tóc dài dợn sóng ấp ủ bờ lưng thon, nhớ tới hai má lúm đồng tiền duyên dáng khi nói cười làm mềm cả lòng người đối diện, nhớ cả đôi mắt hay chớp như nai tơ trong rừng thu vắng và đặc biệt là hay lệ đọng mi mỗi khi nghe hoặc nói chuyện gì cảm động. Lại nhớ mỗi lần ghé thăm mây, mây mừng ứa nước mắt rồi yêu cầu tao ca lại bài “Ngày xưa” (bài hát chị Ba Bạch Diệp dạy chúng mình múa năm đệ Lục hay Ngũ gì đó, có Hồng Nhung Trung Trắc Khánh Hải Trung Nhị và có mây trong đám nữ hầu của hai Bà.)

Mây nói từ khi già từ chiếc áo nữ sinh mây chưa bao giờ quên được vũ khúc đẹp tuyệt vời này và nhớ mãi giọng tao nức nở nghẹn ngào khi hát, “ngày xưa ấy nơi đây đã từng vang hình bóng. Đôi quần thoa đem máu đào hòa nước sông nhà...” Và mây còn nhắc những đêm lửa trại tranh giải văn nghệ với các trường Cai Lậy Cái Bè và các trường bạn khác, vũ khúc Hai Bà Trưng luôn đem về cho trường mình giải nhất khiến tất cả chúng ta hãnh diện vô cùng.

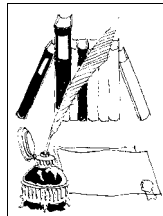

Trung và Huỳnh Anh

Ôi kỷ niệm nào cũng đẹp quá phải không Huỳnh Anh? Suốt 4 năm Đệ Nhất cấp học chung lớp ngồi chung bàn, mây, tao hợp với Khánh Hải, Kim Ngân, Ngọc Lan thành bộ “Ngũ Long Công Chúa”, học cũng siêng mà phá cũng không vừa. Tao nhớ năm đệ Ngũ không biết vì lý do gì một chị nào thả bom thành tiếng trong giờ học với Thầy Vinh, mây là người cười đầu tiên rồi tao ra một trận dịch cười dây chuyền từ đầu đến cuối lớp khiến Thầy giận đỏ mặt phạt cả lớp đứng yên mười phút đồng hồ (vậy mà vẫn còn vài tiếng cười khịt khịt trong cổ họng như những viên pháo xì khiến Thầy chỉ biết lắc đầu thôi). Còn nhiều kỷ niệm lắm mà trí nhớ tao giờ đặc sệt rồi. Tự dưng tao ước ao được sống lại thời đi học quá Huỳnh Anh ơi! Thôi thì có

thể chúng ta sẽ gặp lại một ngày nào đó... Yên nghỉ nhé, bạn hiền của tôi!

N.T.T.

Nhắn tin chung

Trong thời gian qua, chúng tôi đã nhận nhiều thư từ liên lạc của quý Thầy Cô và các Anh Chị CHS, trong đó, đa số đều quan tâm đến Bản Tin và việc phát hành Đặc San hàng năm. Ban Chấp

Hành xin được trả lời chung:

1/ **Về Bản Tin:** Theo trào lưu hiện nay, việc thông tin, liên lạc với nhau qua điện thư (e-mail) là phương tiện nhanh chóng và hữu hiệu. Vì vậy, Hội CHS NDC & LNH Mỹ Tho tại California, Hoa Kỳ đang tiến hành việc thành lập một Website để chúng ta có thể truy cập dễ dàng. Trong giai đoạn tạm thời chuyển tiếp, chúng tôi xin được *phát hành hai (2) Bản Tin trong một năm* (6 tháng một Bản Tin, phát hành vào tháng 4 và tháng 10).

2/ **Đặc San:** Trong phiên họp vào tháng 2/2008 của Ban Chấp Hành, đã quyết định là ĐS 2008 sẽ dời lại qua năm 2009 để nhằm nâng cao giá trị về nội dung của ĐS, Chúng tôi rất mong quý Thầy Cô và các Anh Chị đóng góp bài vở và hình ảnh cho Bản Tin và ĐS 2009 được phong phú.

- 1) Chị Thanh Lệ - Vĩnh Long, Việt Nam (niên khóa 1955-1962)
Hội Ái Hữu NĐC – LNH rất vui được nối vòng tay với chị, một cựu nữ sinh của cả 2 trường khóa học 55-62. Đã có thư riêng đến chị kèm với địa chỉ của Thầy Nguyễn Xuân Thiệp và sẽ đăng thơ của chị trên Đặc San hay Bản Tin của Hội. Kính chúc chị và gia quyến mọi điều tốt đẹp.
- 2) Thanh Trần - Sacramento, CA
Cám ơn anh rất nhiều về lá thư với lời chúc lành BCH mới của Hội AH và check ủng hộ cho Hội luôn vững tiến. Và đặc biệt về bản nhạc “Nhớ Trường Xưa” do chính anh sáng tác để riêng tặng cho những cặp NĐC-LNH ngày xưa đã nên duyên chồng vợ (trong đó có tác giả). Sẽ cho đăng bài nhạc trên Đặc San tới. Chúc anh nhiều sức khỏe.
- 3) Kính gửi đến Thầy Phạm Nguyên Chu, Cô Lê thị Hồng Châu, các anh Trần Hữu Trát (NY), Trần Mạnh Xuân (MD), chị Lý Minh Anh, lời cảm ơn chân thành đã gửi thiệp chúc Tết đến các Thầy Cô và anh chị em trong BCH của Hội AH và cũng đã không quên ủng hộ tài chánh cho Hội. Kính chúc Thầy Cô và các anh chị luôn vạn an.
- 4) Cuối cùng BCH rất hân hạnh chào đón một số Hội viên mới, cảm ơn sự ủng hộ tinh thần lẫn tài chánh của tất cả các Hội viên. BCH luôn cố gắng duy trì và cập nhật mọi tin tức giữa các Hội viên.

Báo cáo của Thủ quỹ

Tồn Quỹ tháng 10/07 6723.08

A. Tổng thu (niên liễm, ủng hộ ĐS & DVD, quảng cáo) **3245**

Chi

1. Bản tin 45 (in+stamp) 585.96
2. DVD hộp mặt 07 (quay+copy) 1,000
3. Stamp gửi ĐS & DVD 1,290.03
4. Đám tang thầy Lê Phú Thứ (Úc), Thầy Lương Minh Đăng (Úc), thân mẫu LS Đỗ Hiếu Liêm, nhạc mẫu thầy Huỳnh Chiếu. Đăng, Anh Trần Hoàng 689
5. Quà Tết tặng Thầy Cô ở VN 1,100

B. Tổng chi: **4664.99**

**Tồn quỹ tháng 4/08
Quỹ Sinh Hoạt
Từ Cali**

5303.09

1. Cô Nguyễn thị Đào	Redondo Beach	70
2. Chung Thanh Thủy	Fountain Valley	50
3. Chung Ngọc Ninh	San José	40
4. Nguyễn T. Gương	San Rafael	40
5. Tạ Kiếm Hùng	Garden Grove	50
6. Đinh Võ Văn Bảy	Cerritos	30
7. Phi Phượng	Westminster	10
8. Phạm Phú Lộc	Westminster	20
9. Trang Thị Huệ	San José	20
10. Dương Đức Trí	Rosemead	100
11. Chung Văn Quang	Costa Mesa	20
12. Hoa Phát	(quảng cáo)	100
13. Dương Thị Hằng	San José	20
14. Thanh Trần	Sacramento	100
15. Mỹ Xuân + Hữu Hiệp	Woodside	50
16. Nguyễn T. Trần	San José	50
17. Bùi Ngọc Sương	San José	50
18. LS Đỗ Hiếu Liêm	Westminster	660
19. Trịnh Hồng Ngọc	San José	50
20. Lê Bằng Dực	San Diego	20
21. Trần Thanh Bình	Los Angeles	100

Các nơi khác

1. Cô Lê T. Hồng Châu	OR	50
2. Chung Bích Liên	OR	200
3. Đặng Đình Phi	VA	100
4. Nguyễn T. Bạch Yến	VA	20
5. Đoàn Hồng Phúc	VA	150
6. Trần Bích Thu	VA	40
7. Trần Phi Oanh	TX	20
8. Phan Thị Mụi	TX	35
9. Lý Minh Anh	TX	50
10. Lê Đăng Hạc	TX	200
11. Trần Mạnh Xuân	MD	40
12. Nguyễn Lộc Hưng	MD	30
13. Nguyễn Văn Cửa	GA	30
14. Ngô Thời Lập	LA	50
15. Lưu Bá Tông	AR	50
16. Trần Văn Thơ	NC	100
17. Lê Văn Liêm	IL	20
18. Trần Nguyệt Linh	UT	30
19. Đặng Văn Lực	FL	150
20. Nguyễn Ngọc Chiến	Australia	50
21. Lê Tấn Lộc	Canada	130
22. Nguyễn Hoài Năng	Canada	100
23. Bùi Văn Đáng	Canada	50
24. Nguyễn Hữu Hào	GA	30

Tin Buồn

Chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin cùng Quý Thầy Cô và các Anh Chị CHS Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân:

1/ **Cụ Bà Nguyễn Thị Khoảnh**, tự Bà Ba Gạo, Pháp Danh Như Phước là Nhạc Mẫu Anh Trác Bách Diệp, và là Thân Mẫu CHS Nguyễn Thị Hải quá vãng ngày 5 tháng 1 năm 2008 tại San Diego, California, Hoa Kỳ, hưởng thọ 101 tuổi.

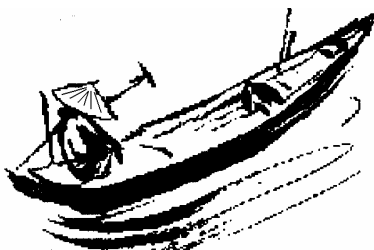
2/ **Cụ Ông Nguyễn Văn Vĩ** là Thân Phụ CHS Nguyễn Bá Lộc, từ trần tại Tiền Giang, Việt Nam ngày 30 tháng 1 năm 2008. Hưởng thọ 91 tuổi.

3/ **Bà Quả Phụ Dương Văn Thông**, nhũ danh Lê Thị Diệu, Pháp Danh Diệu Hạnh, là Nhạc Mẫu Giáo Sư Huỳnh Chiêu Đăng, và là Thân Mẫu các CHS Dương Bạch Mai, Dương Công Thái, Dương Công Bình và Dương Công Hòa đã mệnh chung tại Orange County ngày 24 tháng 3 năm 2008, hưởng thọ 85 tuổi.

4/ **Cụ Bà Huỳnh Kiêm Anh**, Pháp Danh Diệu Tài, là Thân Mẫu Luật Sư Đỗ Hiếu Liêm, Cựu Hội Trưởng Hội Đồng Hương Định Tường-Mỹ Tho qua đời tại thành phố Westminster, California ngày 10 tháng 1 năm 2008, hưởng thọ 80 tuổi.

5/ **Anh Trần Hoàng**, CHS Nguyễn Đình Chiểu, Mỹ Tho, mất ngày 22 tháng 2 năm 2008 tại Orange County, California, Hoa Kỳ, hưởng thọ 60 tuổi.

Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng gia đình người quá cố và nguyện cầu linh hồn **Cụ Ông Nguyễn Văn Vĩ, Cụ Bà Nguyễn Thị Khoảnh, Cụ Bà Lê Thị Diệu, Cụ Bà Huỳnh Kiêm Anh và Anh Trần Hoàng** được yên nghỉ nơi cõi vĩnh hằng.

(**Hạnh Phúc**, tiếp theo trang 3).

Vịt trời và thiên nga bơi lội trên mặt nước trong khi những đứa trẻ thả những con thuyền nhỏ của chúng bên bờ hồ. Những cặp tình nhân đi dạo tay trong tay giữa rừng hoa muôn màu.

Người đàn ông bên cửa sổ mô tả những cảnh này chi tiết đến mức người thứ hai có thể nhắm mắt lại và tưởng tượng ra toàn bộ khung cảnh. Có ngày người ngồi bên cửa sổ kể về một cuộc điểu hành đi ngang qua. Dù lúc đó người thứ hai không nghe thấy tiếng nhạc, ông ta vẫn có thể tưởng tượng được qua những mô tả của người thứ nhất. Ngày lại ngày trôi qua như vậy.

Một buổi sáng, khi y tá đến thăm, người đàn ông bên cửa sổ đã qua đời trong đêm. Ai cũng rất đau buồn vì chuyện này. Sau khi mọi việc đã qua, người thứ hai hỏi xin được chuyển đến bên cửa sổ. Cô y tá chuyển người này và sau đó rời khỏi phòng.

Chậm rãi và đau đớn, người đàn ông cố nhắc mình lên để nhìn ra ngoài cửa sổ lần đầu tiên. Cuối cùng, ông cũng có thể tự mình nhìn ra ngoài. Ông cố gắng xoay người nhìn ra ngoài cửa sổ. Bên ngoài là một bức tường rất cao che hết tầm nhìn. Người đàn ông vô cùng ngạc nhiên. Ông hỏi cô y tá tại sao mà người bạn cùng phòng vừa mới qua đời có thể kể về những điều kỳ diệu như vậy, hết như ông ta đang nhìn thấy thật. Cô y tá suy nghĩ một chút rồi trả lời. "**Có lẽ ông ta muốn khích lệ ông đó,**" cô y tá nói.

Hạnh phúc thay khi có thể làm cho người khác hạnh phúc, bất kể chúng ta đang ở trong tình cảnh nào. Chia buồn làm giảm nỗi đau, nhưng chung vui lại làm tăng niềm hạnh phúc. Nếu bạn muốn cảm thấy mình giàu có, hãy tính tất cả những điều bạn đang có mà tiền bạc không thể mua được.

Tác giả của câu chuyện này không rõ là ai, nhưng nó đem lại hạnh phúc và may mắn cho những ai đọc nó. Đây là một lá thư, nhưng đừng giữ lại lá thư này, cũng đừng gửi tiền cho ai cả. Hãy gửi lá thư này cho những người bạn của bạn mà bạn ước muốn đem lại may mắn cho họ. Bạn sẽ thấy rằng những điều tốt đẹp sẽ đến với bạn trong thời gian gần nhất!

Hãy nhớ rằng, khi bạn bắt đầu tin tưởng, bạn đã bắt đầu thực hiện ước mơ của mình... và một ngày kia, khi mà bạn ít ngờ tới nhất, ước mơ của bạn sẽ thành sự thật!! Đừng bao giờ mất niềm tin nơi bản thân mình và những ước mơ của bạn bởi vì có thể một điều gì đó tốt đẹp sẽ xảy ra với chính bạn!!!

Chúc bạn may mắn!!!